

Изборът на орлетата

СТЕФАНЪ КАРАДЖА

Безстрашенъ синъ на робско време
за насъ си ти, о Караджа!
И ний, които днесъ растеме,
прекланяме предъ тебъ чела!

Гората шушне, вѣтръ пѣе,
но де си ти, любимъ юнакъ?
Кжде си знаме да развѣшъ,
закрилникъ смѣлъ да бждешъ пакъ.

Навеждатъ дървесата клони,
сякашъ плачатъ и скърбятъ,
Тжжатъ и сини небосклони,
тжжи и родниятъ ни кжтъ.

Балкантъ сякашъ тихо стене —
оплаква вѣрния си синъ —
и ний, които днесъ растеме,
по твоя свѣтълъ пжтъ вѣрвимъ!

Росица Г. Начева
орле отъ орлюва дружина
„Колю Ганчевъ“ — Ст.-Загора

РОДНА ЗЕМЯ

Обичамъ азъ земята родна,
земята, що ме е родила.
И радвамъ се, че е свободна
Родината ми скжпа, мила.

Тя много мжки е търпяла
презъ толкозъ страшни робски дни,
съ юнашка кръвъ е вредъ обляла
гори, поля и долини.

А днесъ, катъ никога щастлива,
надъ нея чудно слънце грѣй
и волна пѣсень се разлива
отъ тихи Дунавъ до Егей.

Колю Р. Колевъ,
орле отъ I класъ — с. Кръшно,
Поповско

САМОЛЕТЪ

Нѣмамъ азъ глава, очи,
ни крака, ни ржце,
а пѣкъ бие и бучи
въ менъ моторъ, не сърдце.
Имамъ само две крила,
за крака — колела.
Птица не съмъ, а летя
като птица надъ свѣта.
Нося хора и писма
вредъ по цѣлата земя,
въ лека броня обкованъ.
Шо съмъ азъ? — Аеропланъ

Стоянъ Петровъ
Харалановски
орле отъ III класъ
с. Стоилъ-Войвода, Н.-Загорско

СВОБОДНА ТРАКИЯ

Тракио,
кждето да обърна своя взоръ
ще видя твоя свѣтълъ кржгозоръ,
на Бѣлото море водитъ сини
и хубавитѣ цѣвнали градини.

Тракио,
стоя предъ тебъ съ свѣтнало лице
и мойто малко орлюво сърдце
тупти съсъ радостъта на свободата,
изгрѣла като слънце надъ полята.

Савка Ал. Антонова
орле отъ III класъ
Хасково

КЛЕТВАТА НА МЛАДИТЪ
ВОЙНИЦИ

Въ деня на войнишката клетва
ние, бранниците и орлетата, бѣхме
поканени да присжтствуваме на това
военно тържество. Въ училището
се наредихме въ строй — напредъ